

Promemoria

Sveriges tillträde till Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrotten (Macolinkonventionen)

Socialdepartementet
S2024/01621

September 2024

Innehållsförteckning

1	Inledning	4
2	Arbetet mot matchfixning	5
2.1	Matchfixning och manipulation av idrottsresultat	5
2.2	Nationella regelverk och verktyg för att motverka matchfixning	6
2.3	Macolinkonventionen	9
3	Sverige bör tillträda Macolinkonventionen	11
4	Sverige uppfyller kraven för att tillträda Macolinkonventionen	13
5	Riksdagens godkännande av Sveriges tillträde behövs inte	32
6	Konsekvenser av ett svenskt tillträde till Macolinkonventionen	34
6.1	Syfte och alternativa lösningar	34
6.2	Offentligfinansiella effekter	35
6.3	Effekter för företagen	35
6.4	Effekter för myndigheter	35
6.5	Effekter för enskilda och det civila samhället	35
6.6	Effekter för sysselsättning	36
6.7	Förslagets förenlighet med målet för den statliga idrottspolitiken	36
6.8	Förslagets förenlighet med målet på spelmarknaden	37
6.9	Förslagets förenlighet med EU-rätten och andra relevanta internationella åtaganden	37
6.10	Övriga effekter	37

Ds

Bilaga 1	Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrotten (Macolinkonventionen).....	39
----------	--	----

1 Inledning

Europarådet antog 2014 konventionen om manipulation av resultat inom idrotten (Macolinkonventionen) som syftar till att bekämpa manipulation av resultat inom idrott för att skydda idrottens integritet och etik i enlighet med principen om idrottens oberoende. Konventionen trädde i kraft 2019 och är det enda befintliga internationella rättsliga regelverket om manipulation av idrottstävlingar. I dagsläget har 34 länder, varav 22 medlemsstater i Europeiska unionen, undertecknat konventionen och elva länder har ratificerat konventionen. Sverige är inte ett av dessa länder.

I denna promemoria föreslås att Sverige ska tillträda konventionen. Vidare görs bedömningen att Sverige uppfyller kraven i konventionen och således kan ratificera konventionen utan några ytterligare författningsändringar eller andra åtgärder. Slutligen görs bedömningen att ett svenskt tillträde till konventionen inte behöver godkännas av riksdagen.

2 Arbetet mot matchfixning

2.1 Matchfixning och manipulation av idrottsresultat

Manipulation av sporthändelser och uppgjorda matcher med koppling till vadhållning, s.k. matchfixning, strider mot idrottens grundläggande värden som integritet, rent spel och respekt för andra. Matchfixning är ett av de största hoten mot idrotten i dag. Matchfixning drabbar i första hand individuella lag och idrottare, men är i det långa loppet också systemhotande för idrottsrörelsen. Det är samtidigt ett betydande problem för spelmarknaden när det gäller vadhållning på sport och idrottshändelser. Den stora och snabba omsättningen av pengar som ofta förekommer inom spelverksamhet medför betydande risker för att verksamheten utnyttjas för t.ex. matchfixning.

Matchfixningsproblematiken omfattar alltifrån enskilda idrottares eller funktionärers brottslighet till kriminella nätverks mer komplexa brottsupplägg. Denna problematik är därför en prioriterad fråga för myndigheter, idrottsrörelsen och brottsbekämpande organ över hela världen (jfr prop. 2017/18:220 s. 192 och 217). Polisens nationella operativa avdelning (Noa) presenterade den 25 augusti 2023 rapporten *Idrottskorruption (A488.993/2023)*. Begreppet idrottskorruption omfattar bl.a. matchfixning. Noa gör bedömningen att idrottskorruptionen i Sverige är i ett expansivt skede och att aktörerna bakom korruptionen ofta ingår i kriminella grupperingar som även bedriver annan brottslig verksamhet, med t.ex. vapen eller narkotika.

Med matchfixning brukar normalt avses manipulation av en idrottstävling där idrottare, tränare, ledare, domare eller andra deltagare försöker påverka utgången i en tävling eller enstaka händelser i tävlingen i syfte att ge sig själva eller andra ekonomisk vinning (samma prop. s. 217). I Noas rapport anges att brottsupplägget vid

matchfixning vanligen består av flera olika steg. En huvudman, som ofta har kopplingar till organiserad brottslighet, rekryterar en idrottare eller en annan person som ska utföra själva manipulationen. Rekryteringen kan ske genom exempelvis mutor, hot eller utpressning. Därefter instruerar huvudmannen hur personen ska manipulera en sporthändelse, t.ex. påverka utgången i en fotbollsmatch. Manipulationen ökar sannolikheten för ett visst resultat och brottsvinster kan uppstå genom vadhållning på idrottshändelsen. De vinster som uppstår kan sedan återinvesteras i nya rekryteringar. Matchfixning kan också användas som ett led i penningtvättsupplägg där det är möjligt att tjäna pengar samtidigt som pengar tvättas.

2.2 Nationella regelverk och verktyg för att motverka matchfixning

Den svenska spelregleringen

Den svenska spelmarknaden omreglerades den 1 januari 2019 i och med att spellagen (2018:1138) trädde i kraft. Syftet med omregleringen var bl.a. att återta kontrollen över spelmarknaden, stärka kanaliseringen till lagligt spelande och skydda svenska konsumenter från olicensierat spel (prop. 2017/18:220 s. 1, 82, 86 och 211). Spelregleringen bygger på ett licenssystem där alla som agerar på den svenska spelmarknaden ska ha en licens och aktörer utan licens stängs ute. Regleringen är tillämplig på allt spel som tillhandahålls i Sverige, även spel över internet som riktas till den svenska marknaden (3 kap. 3 § jämförd med 1 kap. 2 § spellagen). Spelverk-samhet ska vara lämplig ur allmän synpunkt samt bedrivs på ett sunt och säkert sätt under offentlig kontroll. Det innebär bl.a. krav på ett starkt konsumentskydd och på hög säkerhet i spelen (3 kap. 1 § spellagen). Krav ställs även på att spellicenshavare ska ha rutiner för att kunna upptäcka och motverka brottsliga gärningar som är förknippade med spel (14 kap. 16 § första stycket spellagen).

Spelinspektionen är ansvarig myndighet för frågor om spel och ska fullgöra de uppgifter som myndigheten har enligt spelregleringen (1 och 2 §§ förordningen [2018:1476] med instruktion för Spelinspektionen). Myndigheten har bl.a. till uppgift att motverka förekomsten av manipulation av sporthändelser med avseende på vadhållning (2 § 3 förordningen med instruktion för Spel-

inspektionen). Spelinspektionen har bemyndigats att meddela föreskrifter om förbud eller begränsningar av spel på vissa tävlingar eller händelser i tävlingar, eller andra åtgärder för att bekämpa manipulation av resultat inom sport som utgör objekt för vadhållning (21 kap. 5 § spellagen och 16 kap. 6 § spelförordningen [2018:1475]). Myndigheten har tagit fram särskilda föreskrifter och allmänna råd i detta syfte (SIFS 2020:2). Enligt föreskrifterna är det bl.a. förbjudet att erbjuda vadhållning på evenemang där den övervägande delen av deltagarna är under 18 år (8 kap. 2 § spellagen). Föreskrifterna gäller vadhållning på sport som utförs i Sverige för den som har licens att tillhandahålla vadhållning enligt spellagen.

Straffsanktioner mot matchfixning

I samband med omregleringen av den svenska spelmarknaden infördes vissa bestämmelser som syftar till att motverka matchfixning, exempelvis bestämmelsen om brottet spelfusk. Den som otillbörligen vidtar en åtgärd som är ägnad att påverka utgången av ett spel kan dömas för spelfusk (19 kap. 4 § spellagen). För att en åtgärd ska anses vara otillbörlig krävs att åtgärden vid en helhetsbedömning framstår som avvikande, onaturlig, vilseledande, bedräglig eller på annat sätt i strid med det regelverk som styr spelet om pengar (prop. 2017/18:220 s. 227). Straffskalan för spelfusk av normalgraden är fängelse i högst två år och för grovt brott fängelse i lägst sex månader och högst sex år (19 kap. 4 och 5 §§ spellagen).

Riksidrottsförbundets matchfixningsreglemente

Idrottsrörelsens eget arbete mot matchfixning regleras i Idrottens reglemente mot otillåten vadhållning samt manipulation av idrottslig verksamhet (det s.k. matchfixningsreglementet) som har tagits fram av Sveriges Riksidrottsförbund (Riksidrottsförbundet). Syftet med matchfixningsreglementet är att idrottens aktörer ska omfattas av ett centralt regelverk och att manipulation av sporthändelser ska motverkas. Reglementet gäller för alla specialidrottsförbund som är medlemmar i Riksidrottsförbundet, för närvarande 72 förbund.

Vid Riksidrottsmötet 2023 beslutades om en uppdatering av matchfixningsreglementet. Riksidrottsmötet, som hålls vartannat år,

är det samlade namnet för Riksidrottsförbundets och SISU Idrottsutbildarnas stämmor och är idrottsrörelsens högsta beslutande organ. Det uppdaterade matchfixningsreglementet har fått ett bredare omfång och omfattar numera samtliga fall där idrottsutövare manipulerat resultat i syfte att erhålla ekonomisk kompensation, dvs. inte bara manipulation kopplad till vadhållning. Vidare har personkretsen som omfattas av idrottens matchfixningsreglemente utvidgats till fler roller inom tävlingsidrotten, bl.a. personer som inte är medlemmar eller anställda eller på annat sätt knutna till idrottsföreningar eller specialidrottsförbund.

Genom ändringar i spelförordningen som trädde i kraft den 1 juli 2024 kan spelbolag med svensk spellicens rapportera och dela information till berörda specialidrottsförbund vid misstanke om att en person har brutit mot matchfixningsreglementet. Rapportering av misstanke om brott mot matchfixningsreglementet kan ske antingen på initiativ av ett licensierat spelbolag eller på begäran av ett specialidrottsförbund, under förutsättning att förbundet kan visa att det finns skäl att misstänka att personen i fråga har agerat i strid med matchfixningsreglementet (14 kap. 13 och 14 §§ spelförordningen).

Samverkan mot matchfixning

Det finns ett råd mot matchfixning vid Spelinspektionen (14 kap. 2 och 3 §§ spelförordningen). Rådets uppgift är att främja operativ och strategisk samverkan och leds av Spelinspektionen. I rådet finns representanter från Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten. Spelinspektionen får även tillåta att representanter deltar från Riksidrottsförbundet och särskilt berörda specialidrottsförbund samt från branschorganisationer som representerar spellicenshavare som anordnar vadhållning och andra särskilt berörda organisationer. För närvarande deltar bl.a. företrädare för Riksidrottsförbundet, Svenska Fotbollförbundet, Svenska Golf förbundet och Svenska Tennisförbundet samt företrädare för Branschföreningen för Onlinespel och Spelbranschens Riksorganisation.

I spelregleringen finns ett flertal bestämmelser som rör informationsdelning vid brott i samband med spel och misstänkt matchfixning. Ett spelbolag med svensk spellicenshavare ska på begäran av Polismyndigheten snarast möjligt lämna alla uppgifter som myndig-

heten behöver för en utredning om brott som en spelare kan ha begått i samband med spel (14 kap. 17 § spellagen). Därtill ska spelbolag med licens för vadhållning lämna uppgifter till Spelinspektionen om misstänkt matchfixning. Det ska ske både på myndighetens begäran och i de fall då spelbolaget har skäl att misstänka matchfixning (14 kap. 7 och 8 §§ spelförordningen). Även Riksidrottsförbundet och ett sådant specialidrottsförbund som är anknutet till Riksidrottsförbundet har möjlighet att lämna uppgifter till Spelinspektionen vid misstänkt matchfixning (14 kap. 9 § spelförordningen). Spelinspektionen har till uppgift att vidareförmedla uppgifter som har lämnats av spelbolag till idrottsförbund och vice versa. All informationsdelning som rör misstänkt matchfixning sker genom en plattform som Spelinspektionen har inrättat (14 kap. 6 § spelförordningen).

2.3 Macolinkonventionen

Ett internationellt verktyg för att motverka matchfixning

Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrotten (Macolinkonventionen, CETS nr 215) har utarbetats för att stärka det internationella samarbetet mot uppgjorda matcher. Syftet med konventionen är att bekämpa manipulation av resultat inom idrottstävlingar för att skydda idrottens integritet och etik i enlighet med principen om idrottens oberoende (artikel 1.1). Ett av de huvudsakliga målen med konventionen är att förebygga, upptäcka och ingripa mot nationell eller gränsöverskridande manipulation av nationella och internationella idrottstävlingar. Ett annat mål är att främja nationellt och internationellt samarbete mot manipulation av nationella och internationella idrottstävlingar, mellan berörda offentliga myndigheter samt med organisationer som är delaktiga i idrott och vadhållning inom idrott (artikel 1.2). Konventionen ställer bl.a. krav på att konventionsstaterna underlättar informationsutbyte mellan relevanta aktörer och utser en nationell plattform som ska fungera som en informationscentral och distributör av information (artiklarna 12 och 13).

Macolinkonventionen antogs av Europarådets ministerkommitté den 9 juli 2014 och öppnades för undertecknande den 18 september

2014 vid Europarådets konferens för ministrar med ansvar för idrott. Konventionen trädde i kraft den 1 september 2019.

De flesta medlemsstaterna i EU har undertecknat Macolinkonventionen

Macolinkonventionen är öppen för undertecknande av bl.a. medlemsstaterna i Europarådet och av Europeiska unionen (EU) (artikel 32.1). Även stater som inte är medlemmar i Europarådet har möjlighet att ansluta sig (artikel 32.2). På grund av ett motstånd hos ett begränsat antal medlemsstater i EU till att unionen ska tillträda konventionen har ett gemensamt tillträde för EU inte skett. Detta har medfört att allt fler medlemsstater successivt har valt att underteckna och ratificera konventionen självständigt.

Sedan konventionen öppnades för undertecknande har 32 europeiska länder undertecknat den, varav 22 är medlemmar i EU. Sverige är inte ett av dessa länder. Därtill har Australien och Marocko undertecknat konventionen. Följande elva länder har i dagsläget ratificerat konventionen: Belgien, Frankrike, Grekland, Island, Italien, Litauen, Moldavien, Norge, Portugal, Schweiz och Ukraina. Flera länder som har undertecknat konventionen, däribland medlemsstater i EU, har aviserat att de även avser ratificera konventionen.

3 Sverige bör tillträda Macolinkonventionen

Förslag: Sverige ska underteckna och ratificera Macolinkonventionen så snart som möjligt.

Bedömning: Sverige bör inte reservera sig mot konventionens bestämmelse om jurisdiktion eller specificera det territorium för vilket konventionen ska tillämpas.

Skälen för förslaget och bedömningen: I samband med Macolinkonventionens tillkomst 2014 ställde sig den dåvarande regeringen positiv till att Sverige tillträder konventionen, men ansåg med beaktande av lojalitetsplikten att en svensk ratifikation av konventionen behöver invänta ett slutligt avgörande om ett gemensamt tillträde av EU (fakta-pm 2014/15:FPM26). Denna bedömning har därefter delats av efterföljande regering (svar på skriftlig fråga 2019/20:577) och av riksdagen (bet. 2019/20:KrU6 och bet. 2021/22:KrU5).

Förhandlingen som rör kommissionens förslag om att EU ska underteckna och ingå konventionen påbörjades 2015 men har sedan dess stått still. Sedan konventionen trädde i kraft 2019 har majoriteten av EU:s medlemsstater valt att självständigt underteckna konventionen utan ett beslut i Europeiska unionens råd (ministerrådet). I nuläget är det bara fyra medlemsstater utöver Sverige som inte har undertecknat konventionen (Irland, Malta, Rumänien och Tjeckien). Flera medlemsstater (Belgien, Frankrike, Grekland, Italien, Litauen och Portugal) har även ratificerat konventionen och ytterligare ett antal har meddelat att de avser att göra det inom kort. Kommissionen har inte ifrågasatt de medlemsstater som har valt att gå vidare på egen hand. Med beaktande av ovan

görs bedömningen att även Sverige bör kunna tillträda konventionen.

Sverige har under tiden som förflutit sedan konventionen öppnades för undertecknande tagit hänsyn till konventionens bestämmelser vid utformningen av vissa författningar, som t ex spellagen. (se avsnitt 4). Regeringen har tydliggjort att en bärande del i regeringens arbete för att stärka svensk idrott är att värna och skydda idrottens grundläggande värderingar. Matchfixning är ett allvarligt hot mot idrotten. Det omfattar såväl enskilda idrottares som funktionärens brottslighet, men har även kopplingar till organiserad brottslighet på så sätt att matchfixning kan användas för att tvätta pengar som kommer från annan kriminell verksamhet. Bekämpningen av matchfixning är därför en prioriterad fråga som ingår i regeringens arbete att pressa tillbaka de kriminella gängen (svar på skriftlig fråga 2022/23:672). Regeringen har tydliggjort att man anser att Macolinkonventionen är ytterligare ett verktyg för att motverka matchfixning och har angett att möjligheten för Sverige att ratificera konventionen bereds inom Regeringskansliet (samma svar).

Det finns ett starkt behov av att motverka matchfixning och ett viktigt verktyg skulle vara en anslutning till Macolinkonventionen. Ett svenskt tillträde till konventionen ger Sverige full tillgång till ett fördjupat internationellt samarbete och informationsutbyte för att motverka matchfixning och annan manipulation av idrott. Det skulle innebära positiva effekter för det brottsförebyggande arbetet och ett ökat skydd för svensk idrott och svenska idrottare. Mot bakgrund av att majoriteten av EU:s medlemsstater nu har undertecknat konventionen samt regeringens ändrade ställningstagande, utifrån ovan redovisade skäl, bör Sverige underteckna och ratificera Macolinkonventionen så snart som möjligt, förutsatt att Sverige uppfyller kraven i konventionen.

Enligt konventionen finns det möjlighet att göra en reservation när det gäller konventionens bestämmelse om jurisdiktion (artiklarna 19.2 och 37) och att specificera den territoriella tillämpningen av konventionen (artikel 35). Det bedöms inte finnas några skäl till att Sverige vid ett tillträde till konventionen bör göra någon sådan reservation eller specificering.

4 Sverige uppfyller kraven för att tillträda Macolinkonventionen

Bedömning: Sverige uppfyller kraven för att kunna ratificera Macolinkonventionen.

Skälen för bedömningen

För att Sverige ska kunna tillträda Macolinkonventionen krävs att Sverige uppfyller de krav som uppställs i konventionen.

Konventionens bestämmelser har beaktats i samband med utformningen av den svenska spelregleringen (se t.ex. prop. 2022/23:33 s. 29, 38, 39, 42, 44 och 48 och prop. 2017/18:220 s. 124, 125 och 192). Därtill har Spelinspektionen, genom förordningsändringar och ökade anslag, fått i uppdrag att inrätta en plattform för informationsdelning vid misstänkt matchfixning. Detta är i linje med konventionens krav på att det ska finnas en nationell plattform för informationsdelning (jfr Ds 2021:29 och prop. 2023/24:1 utg.omr. 17 avsnitt 18). Även Riksidrottsförbundets uppdatering av matchfixningsreglementet har gjorts bl.a. för att harmonisera reglementet med konventionen.

Nedan görs en genomgång av Macolinkonventionens bestämmelser i förhållande till svensk rätt och praxis på området och den svenska idrottsmodellen.

Genomgång av Macolinkonventionens bestämmelser

Konventionen är indelad i nio kapitel:

- Kapitel 1 Syfte, vägledande principer, definitioner (artiklarna 1–3)
- Kapitel 2 Förebyggande, samarbete och andra åtgärder (artiklarna 4–11)
- Kapitel 3 Utbyte av information (artiklarna 12–14)
- Kapitel 4 Materiell straffrätt och samarbete med avseende på verkställighet (artiklarna 15–18)
- Kapitel 5 Jurisdiktion, straffrättsprocess och verkställighet (artiklarna 19–21)
- Kapitel 6 Sanktioner och åtgärder (artiklarna 22–25)
- Kapitel 7 Internationellt samarbete i rättsliga och andra frågor (artiklarna 26–28)
- Kapitel 8 Uppföljning (artiklarna 29–31)
- Kapitel 9 Slutbestämmelser (artiklarna 32–41)

Nedan följer konventionens artiklar i sammanfattning samt i förekommande fall med kommentarer som ansluter till den svenska kontexten. Konventionen är antagen på engelska och franska och den översättning till svenska som görs i promemorian är informell med syfte att underlätta för läsaren. Konventionen i dess engelska lydelse återges i *bilagan*.

Artikel 1 Syfte med konventionen

I artikeln anges att syftet med konventionen är att bekämpa manipulation av idrottstävlingar för att skydda idrottens integritet och idrottsetik i enlighet med principen om idrottens självständighet.

Artikel 2 Riktlinjer

I artikeln anges att kampen mot manipulation av idrottstävlingar ska säkerställa respekt för bl.a. mänskliga rättigheter, laglighet, proportionalitet, skydd av privatliv och personuppgifter.

Artikel 3 Definitioner

I artikeln definieras vissa uttryck och begrepp som används i konventionen.

Artikel 4 Inhemsk samordning

I artikeln anges att policier och åtgärder (*policies and action*) hos alla berörda myndigheter i kampen mot manipulation av idrottstävlingar ska samordnas. Vidare

ska varje konventionspart inom sin jurisdiktion uppmuntra idrottsförbund, tävlingsarrangörer och tillhandahållare av sportvadhållning att samarbeta i kampen mot manipulation av idrottstävlingar och i förekommande fall anförtro dem att genomföra relevanta bestämmelser i konventionen.

Vid Spelinspektionen finns sedan 2019 ett råd mot matchfixning (matchfixningsrådet). Rådet ska främja strategisk och operativ samverkan i frågor om att motverka matchfixning, vilket kan ske genom utbyte av information och samverkan kring riskbedömningar (14 kap. 3 § spelförordningen). I rådet ingår, förutom Spelinspektionen, företrädare för Polismyndigheten och Åklagarmyndigheten samt företrädare för spelbolag genom Branschföreningen för onlinespel och Spelbranschens riksorganisation. Även företrädare för Riksidrottsförbundet ingår samt berörda specialidrottsförbund tillåts delta i rådets arbete.

Ändringar i spelförordningen som trädde i kraft den 1 juli 2024 innebär ett utökat informationsutbyte mellan idrottsförbund, spelbolag och Spelinspektionen vid misstänkt matchfixning. Vidare har Spelinspektionen fått i uppgift att inrätta en informationsdelningsplattform för berörda parter i arbetet mot matchfixning. Samverkan stärks ytterligare genom att spelförordningen möjliggör för spelbolag med svensk spellicens att rapportera och dela information till berörda specialidrottsförbund vid misstanke om att en person brutit även mot idrottens matchfixningsreglemente. Samverkan och rapportering av misstanke om brott mot matchfixningsreglementet kan ske både på initiativ av ett licensierat spelbolag eller på begäran av ett specialidrottsförbund, under förutsättning att förbundet kan visa att det finns skäl att misstänka att personen deltagit i vadhållning i strid matchfixningsreglementet (14 kap. 13 och 14 §§ spelförordningen).

Artikel 5 Riskbedömning och förvaltning

I artikeln anges att varje konventionspart ska, där så är lämpligt i samarbete med idrottsförbund, tävlingsarrangörer och tillhandahållare av sportvadhållning och andra relevanta organisationer, identifiera, analysera och utvärdera riskerna i samband med manipulation av idrottstävlingar. Varje konventionspart ska också uppmuntra samma målgrupp att fastställa rutiner och regler för att bekämpa manipulation av idrottstävlingar och anta, där så är lämpligt, lagstiftning eller andra åtgärder som är nödvändiga för detta ändamål.

Spelinspektionen har ansvar för matchfixningsfrågor kopplade till den svenska spelregleringen (1 och 2 §§ förordningen med instruktion för Spelinspektionen). Matchfixningsrådet vid Spelinspektionen har en viktig roll i arbetet med de frågor som behandlas i denna artikel. Som nämnts under artikel 4 ska rådet främja strategisk och operativ samverkan i frågor om att motverka matchfixning, vilket kan ske genom utbyte av information och samverkan kring riskbedömningar. Av spellagen framgår bl.a. att tillhandahållare av sportvadhållning ska ha kontrollrutiner för att upptäcka och motverka spelfusk (14 kap. 16 § spellagen). Vidare har Riksidrottsförbundet antagit ett matchfixningsreglemente som gäller för alla 72 medlemsförbund (se avsnitt 2.2) och bedriver tillsammans med specialidrottsförbunden ett aktivt arbete för att motverka matchfixning.

Artikel 6 Utbildning och ökad medvetenhet

I artikeln anges att varje konventionspart ska uppmuntra ökad medvetenhet, utbildning och forskning för att stärka kampen mot manipulation av idrottstävlingar.

I Spelinspektionens uppdrag ingår både att motverka förekomsten av matchfixning och att främja allmän kännedom om spellagstiftningen. Myndigheten bedriver ett informationsarbete inom området. Genom de ändringar i spelförordningen som trädde i kraft den 1 juli 2024 har regeringen förstärkt Spelinspektionens informationsdelningsuppdrag (14 kap. 4 § spelförordningen).

Med finansiering från det statliga idrottsanslaget arbetar Riksidrottsförbundet aktivt med att sprida information om matchfixning och har både fysiska och digitala utbildningar, workshops och informationsmaterial för att öka medvetenheten inom idrotten kring matchfixning. Genom att alla specialidrottsförbund och idrottsföreningar måste följa idrottens matchfixningsreglemente är frågan ständigt aktuell. Tillsammans med det statligt ägda spelbolaget AB Svenska Spel har Riksidrottsförbundet även skapat en särskild informationsplattform ”Min Match” där det erbjuds information, stöd och hjälp kring hur aktiva inom idrotten kan lära sig om matchfixning och hur man kan skydda sig själv och svensk idrott mot påverkan eller manipulation av idrottsresultat. På plattformen finns även en visselblåsarfunktion där man konfidentiellt kan tipsa om möjlig matchfixning. Även många specialidrottsförbund har

riktade informationssatsningar kring matchfixning. Några av de större aktörer som tillhandahåller vadhållning med svensk spellicens genomför även informationsinsatser, ofta tillsammans med specialidrottsförbund, idrottsföreningar eller enskilda idrottare, för att öka medvetenhet om matchfixning och manipulation av idrottstävlingar.

Artikel 7 Idrottsförbund och tävlingsarrangörer

I artikeln anges att varje konventionspart ska uppmuntra idrottsförbund och tävlingsarrangörer att anta och genomföra regler för att bekämpa manipulation av idrottstävlingar samt principer för god förvaltning.

Nästan all idrottsverksamhet i Sverige bedrivs av specialidrottsförbund och idrottsföreningar knutna till Riksidrottsförbundet. Riksidrottsförbundet har genom idrottens matchfixningsreglemente antagit regler för att motverka manipulation av idrottstävlingar (se avsnitt 2.2). Matchfixningsreglementet uppdaterades vid senaste Riksidrottsmötet 2023 för att bl.a. möta Macolinkonventionens krav. Reglementet omfattar alla 72 specialidrottsförbund och därmed ca 19 000 anslutna idrottsföreningar.

I spelförordningen bekräftas även idrottens matchfixningsreglemente i den svenska spelregleringen (1 kap. 3 § spelförordningen).

Genom att Riksidrottsförbundet samt relevanta specialidrottsförbund ingår i matchfixningsrådet vid Spelinspektionen (se under artikel 4) finns en kontinuerlig kontakt mellan idrotten och berörda myndigheter och med företrädare för aktörer som tillhandahåller vadhållning med svensk spellicens. Det möjliggör en kontinuerlig samverkan och utveckling av regler, reglementen och förvaltningsprinciper.

Artikel 8 Åtgärder för finansiering av idrottsförbund

I artikeln anges att varje konventionspart bl.a. ska vidta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att säkerställa lämplig insyn i finansieringen av idrottsförbund som får ekonomiskt stöd av konventionsparten.

I förordningen (1999:1177) om statsbidrag till idrottsverksamhet, förkortad idrottsstödsförordningen, regleras på vilket sätt Riksidrottsförbundet får fördela statsbidrag till idrottsförbund och idrottsföreningar. Av 13 § idrottsstödsförordningen framgår att Riksidrottsförbundet vid handläggningen av ärenden om stöd ska tillämpa vissa bestämmelser i förvaltningslagen (2017:900). Det

bidrar till att säkerställa transparens och insyn i finansieringen av idrottsförbund och idrottsföreningar. Enligt 9 § idrottsstödsförordningen ska stödet till idrotten också årligen redovisas till regeringen. Vidare framgår av riktlinjebrevet för statens bidrag till idrotten (S2023/03359 och S2023/03224) att Riksidrottsförbundet till regeringen årligen ska redovisa arbetet med och resultaten av den interna kontrollen av bidragshanteringen av statsbidragen till idrotten och vilka kontroller som har gjorts. Dessutom ska Riksidrottsförbundet redovisa vilka åtgärder som har vidtagits och planeras att vidtas med anledning av resultatet av kontrollen och en bedömning av effekterna av de vidtagna åtgärderna. Inom ramen för statens stöd till idrotten finansieras de insatser mot matchfixning som Riksidrottsförbundet bedriver (prop. 2023/24:1 utg.omr. 17 anslag 13:1).

Artikel 9 Åtgärder avseende spelmyndigheten eller annan ansvarig myndighet eller andra ansvariga myndigheter

I artikeln anges att varje konventionspart ska identifiera en eller flera ansvariga myndigheter som anförtros genomförandet av reglering av sportvadslagning och tillämpningen av relevanta åtgärder för att bekämpa manipulation av idrottstävlingar i samband med sportvadhållning.

Spelinspektionen är ansvarig myndighet för frågor om spel och ska fullgöra de uppgifter som myndigheten har enligt spelregleringen. I det ingår bl.a. att Spelinspektionen har i uppdrag att utöva tillsyn över att de spelbolag som tillhandahåller sportvadhållning med svensk licens följer spelregleringen.

För budgetåret 2024 har Spelinspektionens anslag permanent förstärkts med 10,8 miljoner kronor för att säkerställa att Spelinspektionen ska kunna bedriva en aktiv tillsyn över spelmarknaden och utöka arbetet mot olaglig spelverksamhet samt för att göra Spelinspektionen till en sådan nationell plattform som krävs för att uppfylla kraven i Macolinkonventionen (prop. 2023/2024:1 utg.omr. 17). Spelinspektionen arbetar nära bl.a. Polismyndigheten, Finansinspektionen och Åklagarmyndigheten vid bekämpandet av matchfixning kopplat till vadhållning och olaglig spelverksamhet.

Artikel 10 Tillhandahållare av sportvadhållning

I artikeln anges att varje konventionspart ska anta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att förhindra intressekonflikter och missbruk av insiderinformation

av fysiska eller juridiska personer som är involverade i att tillhandahålla vadhållning inom sport.

Av 14 kap. 15 § spellagen följer att ett spelbolag med licens enligt spellagen ska ha regler som anger vilka anställda och uppdragstagare som inte får delta i spellicenshavarens spel och säkerställa att dessa inte deltar i spelen. Därtill kan vissa sådana ageranden som nämns i övrigt i artikeln vara straffbara enligt mer generella straffstadganden (t.ex. bedrägeri eller trolöshet mot huvudman).

Av spellagen framgår även att en spellicenshavare ska ha kontrollrutiner för att upptäcka och motverka spelfusk (14 kap. 16 §). Licens att tillhandahålla spel om pengar får dessutom endast ges till den som bedöms ha den kunskap, erfarenhet och organisation som krävs för att driva verksamhet (4 kap. 1 § 1spellagen).

Artikel 11 Kampen mot olaglig sportvadhållning

I artikeln anges att varje konventionspart ska undersöka det lämpligaste sättet att bekämpa tillhandahållare av olaglig sportvadhållning och bör överväga att vidta åtgärder i enlighet med tillämplig lag.

Spelinspektionen utövar tillsyn över att aktörerna på spelmarknaden följer spelregleringen. Det inkluderar både att spel inte får tillhandahållas utan nödvändig licens och att de aktörer som har licens följer regelverket när de tillhandahåller spel. Som framgår av avsnitt 2 är spelregleringen tillämplig på allt spel som tillhandahålls i Sverige, även spel över internet som riktas till den svenska marknaden. Spel som tillhandahålls i Sverige utan nödvändig licens är olagligt och den som tillhandahåller sådant spel kan dömas för brott.

Genom ändringar i spellagen som trädde i kraft den 1 juli 2023 stärktes möjligheten att blockera betalningar till och från spelbolag som saknar nödvändig licens. Syftet var att förbättra möjligheterna att motverka olaglig spelverksamhet (prop. 2022/23:33 s. 72). Spelinspektionen fick samtidigt möjlighet att köpa speltjänster online under dold identitet (s.k. testköp) för att kontrollera sådan verksamhet. Reklam för spel som tillhandahålls av någon som saknar nödvändig licens är enligt 15 kap. 6 § spellagen förbjuden.

Förutsättningar för tillåten vadhållning inom licenssystemet följer av spellagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Ett spelbolag med svensk spellicens som åsidosätter sina

skyldigheter riskerar sanktioner, t.ex. återkallelse av licens (18 kap. 12 § spellagen).

Den som otillbörligen vidtar en åtgärd som är ägnad att påverka utgången av ett spel som omfattas av licenskrav enligt spellagen kan vidare dömas för spelfusk (19 kap. 4 och 5 §§ spellagen).

Artikel 12 Utbyte av information mellan behöriga myndigheter, idrottsförbund och tillhandahållare av sportvadhållning

I artikeln anges att varje konventionspart ska underlätta, på nationell och internationell nivå och i enlighet med dess inhemska lag, utbyte av information mellan de relevanta myndigheterna, idrottsförbunden, tävlingsarrangörerna, tillhandahållarna av sportvadhållning och nationella plattformarna avseende manipulation av idrottstävlingar.

Matchfixningsrådet vid Spelinspektionen ska främja strategisk och operativ samverkan i frågor om att motverka matchfixning, vilket kan ske genom utbyte av information och samverkan om riskbedömningar (14 kap. 2 och 3 §§ spelförordningen). Genom ändringar i spellagen som trädde i kraft den 1 juli 2023 utökades möjligheterna för spellicenshavare och idrottsförbund att behandla personuppgifter inom ramen för arbetet mot matchfixning. Vidare infördes en möjlighet för regeringen att meddela föreskrifter om kontrollrutiner för att upptäcka och motverka matchfixning och en skyldighet för spellicenshavare att på begäran av Polismyndigheten lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om brott i samband med spel.

I 14 kap. spelförordningen finns flertal bestämmelser som rör informationsdelning vid misstänkt matchfixning. Bestämmelserna infördes genom en förordningsändring som trädde i kraft den 1 juli 2024. Spelinspektionen ska samla in, sammanställa och analysera uppgifter om misstänkt matchfixning. Myndigheten har inrättat en plattform för utbyte av sådana uppgifter. Spelbolag med licens för vadhållning enligt spellagen ska lämna uppgifter på myndighetens begäran eller om spelbolaget har skäl att misstänka matchfixning. Om Riksidrottsförbundet eller ett sådant specialidrottsförbund som är anknutet till Riksidrottsförbundet har skäl att misstänka matchfixning, får förbundet rapportera det till Spelinspektionen. Myndigheten vidareförmedlar uppgifter mellan övriga aktörer.

I spelförordningen finns även bestämmelser som kan bidra till en ökad kontroll av att berörda personer följer matchfixningsregle-

mentets bestämmelser. Ett spelbolag med licens för vadhållning kan rapportera och dela information till berörda specialidrottsförbund vid misstanke om att en person har brutit mot matchfixningsreglementet. Rapporteringen kan ske både på initiativ av spelbolaget eller på begäran av ett specialidrottsförbund, under förutsättning att förbundet kan visa att det finns skäl att misstänka att personen deltagit i vadhållning i strid matchfixningsreglementet (14 kap. 13 och 14 §§ spelförordningen).

Artikel 13 Nationell plattform

I artikeln anges att varje konventionspart ska identifiera en nationell plattform som avser arbetet mot manipulation av idrottstävlingar. Den nationella plattformen ska, i enlighet med nationell lagstiftning, bl.a. fungera som ett samverkans- och informationsnav för berörda organisationer och myndigheter i arbetet mot manipulation av idrottstävlingar. Den nationella plattformen ska även samverka med motsvarande nationella plattformar i andra stater samt med alla relevanta organisationer och myndigheter såväl internationellt som nationellt.

Matchfixningsrådet vid Spelinspektionen är grunden i den svenska nationella plattformen som avses i artikeln och som ska främja strategisk och operativ samverkan i frågor om att motverka matchfixning. Detta kan ske genom utbyte av information och samverkan om riskbedömningar (14 kap. 2 och 3 §§ spelförordningen). Vidare har Spelinspektionens anslag för budgetåret 2024 förstärkts permanent med 10,8 miljoner per år för att bl.a. inrätta ytterligare system för att myndigheten ska kunna utföra sitt uppdrag som nationell plattform. Därtill innebär ändringarna i spelförordningen som trädde i kraft den 1 juli 2024 en möjlighet till ett utökad informationsutbyte mellan spelbolag, idrottsförbund och Spelinspektionen samt att Spelinspektionen ska inrätta en teknisk plattform för informationsdelningen.

Artikel 14 Personuppgiftsskydd

I artikeln anges att varje konventionspart ska vidta sådana lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som kan vara nödvändiga för att säkerställa att alla åtgärder mot manipulation av idrottstävlingar följer relevanta nationella och internationella lagar och standarder för skydd av personuppgifter, särskilt vid utbyte av information som omfattas av denna konvention.

Det internationella regelverk om dataskydd som Sverige främst är bundet av är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med

avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning). Förordningen är direkt tillämplig i Sverige och kompletteras av nationell reglering i form av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Det grundskydd som de nämnda regleringarna innebär för behandlingen av personuppgifter kompletteras av nationell speciallagstiftning. Behandlingen av personuppgifter utifrån det som avses i artikeln har bl.a. beaktats i de ändringar i spellagen som trädde i kraft den 1 juli 2023 (prop. 2022/23:33 s. 44). Den 12 september 2024 beslutade regeringen propositionen En rätt för licenshavare att behandla uppgifter om lagöverträdelser (prop. 2024/25:5). I propositionen föreslås en lagändring som syftar till att säkerställa att licenshavare har rätt att behandla nödvändiga personuppgifter i arbetet mot matchfixning. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 februari 2025.

Artikel 15 Brott som rör manipulation av idrottstävlingar

I artikeln anges att varje konventionspart ska säkerställa att dess inhemska lagstiftning kriminaliserar manipulation av idrottstävlingar när det involverar antingen tvång eller korrupta eller bedrägliga metoder, som definieras av dess nationella lagstiftning.

Den typ av beteende som beskrivs i artikeln bedöms omfattas av brotten olaga tvång, givande (och tagande) av muta och bedrägeri (4 kap. 4 §, 9 kap. 1 § och 10 kap. 5 a och 5 b §§ brottsbalken). Vidare kan den som otillbörligen vidtar en åtgärd som är ägnad att påverka utgången av ett spel som omfattas av licenskrav enligt spellagen dömas för spelfusk (19 kap. 4 och 5 §§ spellagen).

Artikel 16 Penningtvättsbrott kopplat till manipulation av idrottstävlingar

I artikeln anges att varje part ska vidta sådana lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som är nödvändiga för att fastställa vissa handlingar såsom brottsliga enligt nationell lag och utifrån ett antal i artikeln listade konventioner, när förbrottet som kan ge vinst är ett av dem som anges i artiklarna 15 och 17, i vart fall om det handlar om utpressning, korruption och bedrägeri. Vidare ska varje konventionspart bl.a. överväga att inkludera manipulation av idrottstävlingar i sitt förebyggande arbete mot penningtvätt genom att kräva att tillhandahållare av sportvadhållning tillämpar kundkontroll (*customer due diligence*), sparar data och uppgifter och har krav på rapportering och informationsdelning.

Det finns inga begränsningar för vilka brott som kan utgöra förbrott till penningtvättsbrott enligt lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott (se 3 §). De ageranden som avses i artikeln omfattas av penningtvättsbrottslagen. Vidare kan den som otillbörligen vidtar en åtgärd som är ägnad att påverka utgången av ett spel som omfattas av licenskrav enligt spellagen dömas för spelfusk (19 kap. 4 och 5 §§ spellagen). I straffskalan för det brottet ingår fängelse.

I spelförordningen uppställs krav på att spellicenshavare bl.a. ska spara uppgifter för att Spelinspektionen ska kunna utöva sin tillsyn (13 kap. 3 §). Genom ändringar i förordningen som trädde i kraft den 1 juli 2024 stärktes regelverket om informationsdelning om matchfixning ytterligare genom bl.a. rapporteringskraven för spellicenshavare.

Artikel 17 Medhjälp

I artikeln anges att varje konventionspart ska vidta sådana lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som är nödvändiga för att avsiktlig medhjälp till brott som avses i artikel 15 ska vara brottslig enligt nationell rätt.

Enligt 23 kap. 4 § brottsbalken ska ansvar som är föreskrivet för en viss gärning enligt balken ådömas inte bara den som utfört gärningen utan även annan som har främjat denna med råd eller dåd. Detsamma gäller beträffande en gärning som är straffbelagd enligt någon annan författning och för vilken fängelse är föreskrivet. Den som inte är att anse som gärningsman döms, om han eller hon har förmått någon annan att utföra gärningen, för anstiftan av brottet och annars för medhjälp till det.

Medhjälp m.m. till brott är generellt reglerat i 23 kap. 4 § brottsbalken och gäller även i förhållande till specialstraffrätten om det inte finns ett särskilt undantag. Samtliga de nu aktuella brotten omfattas av ansvar för medhjälp.

Artikel 18 Företags ansvar

I artikeln anges att varje konventionspart ska vidta sådana lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan hållas ansvariga för brott som avses i artiklarna 15–17, under vissa angivna förutsättningar.

Samtliga brott som listas i kommentarerna under artiklarna 15–17 kan, under de vidare förutsättningar som föreskrivs i 36 kap. 7 §

brottsbalken, också föranleda att företag (juridiska personer och enskilda näringsidkare) åläggs en företagsbot.

Artikel 19 Jurisdiktion

I artikeln anges att varje konventionspart ska anta sådana lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder som kan vara nödvändiga för att fastställa jurisdiktion över de brott som avses i artiklarna 15–17 i konventionen om brottet begås på dess territorium, ombord på ett fartyg som för dess flagg, ombord på ett luftfartyg som är registrerat enligt dess lag eller av en av dess medborgare eller av en person som har hemvist inom dess territorium.

Det finns svensk domsrätt som avses i artikeln för de situationer som anges i artiklarna 19.1, 19.2 och 19.3 (2 kap. 1, 3 och 5 §§ brottsbalken). Att en annan konventionspart som hävdar jurisdiktion ska konsulteras (artikel 19.4) regleras inte direkt i brottsbalken. Indirekt finns det emellertid en sådan reglering genom bestämmelserna om att det i vissa fall krävs åtalsförordnande innan åtal väcks, där en av faktorerna som beaktas är om åtgärder för lagföring har inletts eller kommer att inledas i en annan stat eller vid en internationell domstol (2 kap. 8 § brottsbalken).

När det gäller upplysningsbestämmelsen om att konventionen inte exkluderar straffrättslig, civilrättslig eller förvaltningsrättslig jurisdiktion utövad av en konventionspart enligt dess nationella lag (artikel 19.5) kan nämnas att de begränsningar av svensk domstols behörighet och tillämpligheten av svensk lag som följer av allmän folkrätt eller av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige ska iakttas (2 kap. 12 § brottsbalken).

Artikel 20 Åtgärder för att säkra elektroniska bevis

I artikeln anges att varje konventionspart ska anta lagstiftning eller andra åtgärder för att säkra elektroniska bevis vid utredning av brott som avses i artiklarna 15–17 i konventionen.

Genomgående finns det i svensk lagstiftning verktyg för att komma åt elektronisk information för utredning av de brott som kan komma i fråga enligt artiklarna 15–17. Vad gäller samtliga de brott som omfattas kan s.k. bevarandeföreläggande beslutas, abonnemangsuppgifter inhämtas och edition beslutas. Även beslag, husrannsakan och genomsökning på distans kan ske vid utredning av samtliga aktuella brott. För mer allvarliga brott, som t.ex. grovt penningtvättsbrott, kan även hemliga tvångsmedel användas, såsom hemlig

övervakning och avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig dataavläsning. Det finns således verktyg för brottsbekämpande myndigheter att få åtkomst till elektronisk bevisning avseende samtliga de brott som omfattas av konventionen.

Artikel 21 Skyddsåtgärder

I artikeln anges att varje konventionspart ska överväga att vidta sådana rättsliga åtgärder som kan vara nödvändiga för att tillhandahålla effektivt skydd för:

- a) personer som i god tro och på rimliga grunder lämnar information om brott som avses i artiklarna 15–17 i denna konvention eller på annat sätt samarbetar med de utredande eller åklagarmyndigheterna
- b) vittnen som avger vittnesmål om dessa brott
- c) vid behov, familjemedlemmar till personer som avses i punkt a och b.

Polismyndigheten får bedriva särskilt personsäkerhetsarbete i fråga om vittnen och andra hotade personer (2 a § polislagen [1984:387]). Sådant arbete får bedrivas beträffande bl.a. målsägande, vittnen och andra som medverkar eller har medverkat i en förundersökning eller rättegång som rör grov eller organiserad brottslighet. Det får även bedrivas beträffande personer som fortlöpande lämnar eller har lämnat information till Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen i frågor som rör grov eller organiserad brottslighet. Sådant arbete får även bedrivas i förhållande till närstående till sådana personer. För att sådant arbete ska få inledas uppställs ytterligare krav. Bland annat krävs att det finns en påtaglig risk för att allvarlig brottslighet riktas mot personens eller en närståendes liv, hälsa, frihet eller frid (se 2–4 §§ förordningen [2006:519] om särskilt personsäkerhetsarbete m.m.). Det finns alltså lagstiftning som i vissa situationer gör det möjligt att skydda personer som t.ex. har medverkat i en utredning eller vittnat.

Artikel 22 Straffrättsliga påföljder mot fysiska personer

I artikeln anges att varje konventionspart ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 15–17 i konventionen, när de begås av fysiska personer, är straffbara med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, inklusive monetära sanktioner, med beaktande av brottens allvar. Dessa sanktioner ska innefatta påföljder som innebär frihetsberövande som kan ge upphov till utlämning, enligt nationell lagstiftning.

Den som otillbörligen vidtar en åtgärd som är ägnad att påverka utgången av ett spel som omfattas av licenskrav enligt spellagen kan dömas för spelfusk (19 kap. 4 och 5 §§ spellagen). Påföljden kan

bestämmas till böter, fängelse eller andra påföljder beroende på allvarsgrad. Detsamma gäller för brotten olaga tvång (4 kap. 4 § brottsbalken), bedrägeri (9 kap. 1 § brottsbalken) och tagande respektive givande av muta (10 kap. 5 a och 5 b §§ brottsbalken).

Artikel 23 Sanktioner mot juridiska personer

I artikeln anges att varje konventionspart ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder för att säkerställa att juridiska personer som hålls ansvariga i enlighet med artikel 18 är föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner, inklusive monetära sanktioner och eventuellt andra åtgärder.

Enligt 36 kap. 7 § brottsbalken kan på yrkande av allmän åklagare en monetär sanktion, företagsbot, åläggas juridiska personer. Utöver företagsbot kan näringsförbud meddelas enligt lagen (2014:836) om näringsförbud mot bl.a. företagsledare som gör sig skyldiga till brott i näringsverksamhet.

Regeringen beslutade den 25 maj 2024 propositionen En ny förverkandelagstiftning (prop. 2023/24:144) som innehåller förslag om en ny skärpt förverkandelagstiftning. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 8 november 2024.

I artikeln listas även vissa exempel på ytterligare sanktioner. Dessa förekommer inte som straffrättsliga sanktioner i svensk rätt, men är heller inte obligatoriska enligt artikeln.

Artikel 24 Administrativa sanktioner

I artikeln anges att varje konventionspart ska, när så är lämpligt, anta sådana lagstiftande eller andra åtgärder med avseende på handlingar som är straffbara enligt dess nationella lagstiftning som kan vara nödvändiga för att bestraffa överträdelse som fastställts i enlighet med denna konvention med effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner och åtgärder efter förfaranden som väckts av förvaltningsmyndigheterna, där beslutet kan föranleda talan vid en behörig domstol. Vidare ska varje konventionspart se till att administrativa åtgärder tillämpas. Detta kan göras av spelmyndigheten eller den eller de andra ansvariga myndigheterna, i enlighet med dess inhemska lag.

Utöver den specificerade lagstiftningen och de straffrättsliga påföljderna som redovisas i kommentarerna till artiklarna 15–19, 20–23 och 25 så kan Spelinspektionen besluta om administrativa sanktioner, bl.a. sanktionsavgifter (18 kap. 19 och 20 §§ och 19 kap. spellagen).

Artikel 25 Beslag och förverkande

I artikeln anges att varje konventionspart ska vidta nödvändiga lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder, i enlighet med nationell lagstiftning, för att tillåta beslag och förverkande av:

- a) de varor, handlingar och andra instrument som används eller är avsedda att användas för att begå brott som avses i artiklarna 15–17 i konventionen
- b) vinning av dessa brott, eller egendom till ett värde som motsvarar dessa intäkter.

Enligt 36 kap. 1 och 2 §§ brottsbalken är det möjligt att förverka brottsvinster och hjälpmedel som har använts vid brott i enlighet med vad som anges i artikeln.

Regeringen beslutade den 25 maj 2024 propositionen En ny förverkandelagstiftning (prop. 2023/24:144) som innehåller förslag om en ny skärpt förverkandelagstiftning. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 8 november 2024.

Artikel 26 Åtgärder med sikte på internationellt samarbete i brottmål

I artikeln anges att konventionsparterna ska samarbeta med varandra, i enlighet med bestämmelserna i konventionen och i enlighet med relevanta tillämpliga internationella och regionala instrument och arrangemang som överenskommit rörande de brott som avses i artiklarna 15–17 i konventionen, inklusive beslag och förverkande. Samarbetet ska bl.a. ske i enlighet med inhemsk lagstiftning angående de brott som avses i artiklarna 15–17 i konventionen.

Sverige deltar aktivt i internationellt samarbete i fråga om brottmål enligt svensk lagstiftning och det finns ingenting som hindrar att Sverige kan uppfylla det som anges i artikeln.

Artikel 27 Andra internationella samarbetsåtgärder i förebyggande syfte

I artikeln anges att varje konventionspart ska sträva efter att, när så är lämpligt, integrera förebyggande av och bekämpning av manipulation av idrottstävlingar i biståndsprogram till förmån för tredje stater.

Artikel 28 Internationellt samarbete med internationella idrottsförbund

I artikeln anges att varje konventionspart, i enlighet med sin inhemska lagstiftning, ska samarbeta med internationella idrottsförbund i kampen mot manipulation av idrottstävlingar.

Sådant samarbete som avses i artikel 28 sker inom ramen för den nationella reglering som finns och inom Riksidrottsförbundets och specialidrottsförbundens internationella samarbete.

Artikel 29 Tillhandahållande av information

I artikeln anges att varje konventionspart till Europarådets generalsekreterare ska vidarebefordra all relevant information om lagstiftning och andra åtgärder som den har vidtagit i syfte att uppfylla villkoren i konventionen.

Artikel 30 Uppföljningskommitté för konventionen

I artikeln anges att det för konventionens syften inrättas en uppföljningskommitté till vilken varje konventionspart kan välja att vara representerad. Varje konventionspart har en röst i kommittén. Utöver möjlig representation av konventionsparter ska var och en av Europarådets parlamentariska församling och andra relevanta mellanstatliga kommittéer inom Europarådet utse en representant till kommittén. Därtill kan kommittén genom enhälligt beslut bjuda in en stat som inte är part till konventionen, internationella organisationer eller organ att företrädas av en observatör vid kommitténs möten.

Uppföljningskommitténs möten ska sammankallas av Europarådets generalsekreterare och sammanträda närhelst ett möte begärs av minst en tredjedel av konventionsparterna eller av generalsekreteraren.

Med förbehåll för bestämmelserna i konventionen ska uppföljningskommittén utarbeta och anta sin egen arbetsordning i samförstånd.

Uppföljningskommittén ska biträdas av Europarådets sekretariat vid utförandet av sina uppgifter.

Till uppföljningskommittén har en rådgivande grupp skapats, the Group of Copenhagen, som ska främja utveckling och samordning mellan de nationella plattformarna. Sverige deltar genom Spelinspektionen som observatör i denna grupp.

Artikel 31 Uppföljningskommitténs funktioner

I artikeln anges att uppföljningskommittén ansvarar för uppföljningen av genomförandet av konventionen. Detta omfattar bl. a. att anta och ändra listan över idrottsförbund som avses i artikel 3.2, lämna rekommendationer till konventionsparterna om åtgärder som ska vidtas för ändamålen i konventionen och, där så är lämpligt, ge rekommendationer till konventionsparterna om de kriterier som ska uppfyllas av idrottsförbund och tillhandahållare av sportvadhållning för att kunna dra nytta av det informationsutbyte som avses i artikel 12.1 i konventionen samt i övrigt ge rekommendationer som syftar till att förbättra det operativa samarbetet mellan relevanta myndigheter, idrottsförbund och tillhandahållare av sportvadhållning som nämns i konventionen.

Artikel 32 Undertecknande och ikraftträdande

I artikeln anges att konventionen ska vara öppen för undertecknande av Europarådets medlemsstater, de andra stater som är parter i den europeiska kulturkonventionen, Europeiska unionen och icke-medlemsstater som har deltagit i dess utarbetande eller åtnjuter observatörsstatus med Europarådet. Konventionen ska också vara öppen för undertecknande av alla andra icke-medlemsstater i Europa-

rådet på inbjudan av ministerkommittén, som beslutas utifrån i artikeln uppställda beslutskrav.

Konventionen är föremål för ratifikation, godtagande eller godkännande. Ratifikationsinstrument, godtagandeinstrument eller godkännandeinstrument ska deponeras hos Europarådets generalsekreterare.

För varje signatärstat som efter att konventionen trätt i kraft uttrycker sitt samtycke till att vara bunden av konventionen träder konventionen i kraft den första dagen i månaden efter utgången av en period på tre månader efter dagen för uttrycket av samtycket till att vara bunden av konventionen i enlighet med bestämmelserna i artikelns punk 1, 2 och 3.

En avtalslutande part som inte är medlem i Europarådet ska bidra till finansiering av uppföljningskommittén på ett sätt som beslutas av ministerkommittén efter samråd med parten.

Sverige är redan medlem i Europarådet och behöver därmed inte bidra med ytterligare finansiering till uppföljningskommittén.

Artikel 33 Konventionens effekter och förhållande till andra internationella instrument

I artikeln anges att konventionen inte påverkar konventionsparternas rättigheter och skyldigheter enligt andra internationella multilaterala konventioner om specifika ämnen, t.ex. kampen mot dopning. Konvention kompletterar särskilt, där så är lämpligt, tillämpliga multilaterala eller bilaterala konventioner mellan konventionsparterna, inklusive bestämmelserna i:

- a) den europeiska konventionen om utlämning (1957, ETS nr 24);
- b) den europeiska konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål (1959, ETS nr 30);
- c) konventionen om tvätt, husrannsakan, beslag och förverkande av intäkterna från brott (1990, ETS nr 141);
- d) Europarådets konvention om tvätt, husrannsakan, beslag och förverkande av intäkterna från brott och om finansieringen av terrorism (2005, CETS nr 198).

Konventionsparterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal med varandra i frågor som behandlas i konventionen för att komplettera eller stärka bestämmelser i den eller för att underlätta tillämpningen av konventionens principer. När konventionsparterna etablerar relationer i frågor som behandlas i konventionen på annat sätt än vad som föreskrivs däri ska de göra det på ett sätt som inte är oförenligt med konventionen och dess principer.

Artikel 34 Villkor och skyddsåtgärder

I artikeln anges att varje konventionspart ska säkerställa att inrättandet, genomförandet och tillämpningen av befogenheterna och förfarandena enligt kapitel II–VII omfattas av inhemsk lagstiftning som tillhandahåller ett adekvat skydd för människors rättigheter och friheter och som införlivar proportionalitetsprincipen.

I den mån det är förenligt med allmänintresset, särskilt god förvaltning av rättvisa (*sound administration of justice*), ska varje konventionspart överväga effekten

av befogenheterna och förfarandena i dessa kapitel på tredje parts rättigheter, skyldigheter och legitima intressen.

Vid utformning av svensk författning beaktas de internationella åtaganden som Sverige har gjort, inklusive bl.a. de konventioner som exemplifieras i artikel 33.

Artikel 35 Territoriell tillämpning

I artikeln anges att varje stat eller Europeiska unionen, vid tidpunkten för undertecknandet eller vid deponering av sitt ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument, får specificera de territorier som konventionsparten har tillstånd att ge utfästelser över för vilka denna konvention ska tillämpas. Varje konventionspart får vid vilken som helst senare tidpunkt genom en förklaring till generalsekreteraren för Europarådet utvidga eller dra tillbaka en sådan specificering.

Se avsnitt 3 angående möjligheten att specificera territorium.

Artikel 36 Federal klausul

I artikeln finns bestämmelser som berör federala stater.

Artikel 37 Reservationer

I artikeln anges att konventionsparter genom en skriftlig anmälan till Europarådets generalsekreterare, vid tidpunkten för undertecknande eller ratifikation kan utnyttja de förbehåll som anges i artiklarna 19.2 och 36.1. Inga andra förbehåll får göras.

Se avsnitt 3 angående möjligheten att reservera sig mot delar av konventionen.

Artikel 38 Ändringar

I artikeln anges att ändringar av artiklarna i konventionen kan föreslås av varje konventionspart, av uppföljningskommittén och av Europarådets ministerkommitté. Ministerkommittén ska behandla den föreslagna ändringen och kan anta den med sådan majoritet som föreskrivs i artikel 20.d i Europarådets stadga.

Artikel 39 Tvistlösning

I artikeln anges att uppföljningskommittén, i nära samarbete med det berörda rådet för Europas mellanstatliga kommittéer, ska hållas informerad om eventuella svårigheter angående tolkning och tillämpning av konventionen.

Vid en tvist mellan konventionsparter ska dessa söka en lösning genom förhandling, förlikning eller skiljedom eller något annat fredligt sätt som de själva väljer.

Europarådets ministerkommitté får fastställa förlikningsförfaranden som kan användas av konventionsparterna i en tvist, med förbehåll för deras samtycke.

Artikel 40 Uppsägning

Varje konventionspart får när som helst säga upp konventionen genom en riktad anmälan till Europarådets generalsekreterare. En uppsägning träder i kraft den första dagen i månaden efter utgången av en period på tre månader efter det datum då generalsekreteraren tog emot meddelandet.

Artikel 41 Underrättelse

Europarådets generalsekreterare ska underrätta bl.a. konventionsparterna och medlemsstaterna i Europarådet vid följande händelser:

- a) en ny signatär;
- b) deponering av instrument för ratifikation, godtagande eller godkännande;
- c) varje datum för denna konventions ikraftträdande i enlighet med artikel 32;
- d) varje reservation och varje återkallande av en reservation gjord i enlighet med artikel 37;
- e) varje förklaring gjord i enlighet med artiklarna 9 och 13;
- f) alla andra handlingar, meddelanden eller meddelanden som rör konventionen.

Bedömning av uppfyllande av Macolinkonventionen

En ratifikation av Macolinkonventionen innebär att Sverige kommer att vara bunden av konventionen och kommer i sitt arbete mot manipulation av resultat inom idrotten behöva ta hänsyn till konventionens bestämmelser. Samtidigt hindrar det inte Sverige från att gå längre än vad konventionen anger.

Utifrån genomgången ovan är bedömningen att Sverige uppfyller Macolinkonventionens krav. Sverige kan således ratificera konventionen utan att genomföra ytterligare författningsändringar eller vidta andra åtgärder.

5 Riksdagens godkännande av Sveriges tillträde behövs inte

Bedömning: Riksdagen behöver inte godkänna att Sverige tillträder Macolinkonventionen.

Skälen för bedömningen: Överenskommelser mellan Sverige och andra stater eller med mellanfolkliga organisationer ingås av regeringen (10 kap. 1 § regeringsformen, förkortad RF). Under vissa omständigheter krävs riksdagens godkännande innan regeringen ingår en för Sverige bindande internationell överenskommelse. Det gäller om överenskommelsen

- förutsätter att en lag ändras eller upphävs eller att en ny lag stiftas (10 kap. 3 § första stycket 1 RF),
- i övrigt gäller ett ämne som riksdagen ska besluta om (10 kap. 3 § första stycket 2 RF), eller
- annars är av större vikt (10 kap. 3 § tredje stycket första meningen RF).

I avsnitt 4 görs bedömningen att det inte krävs några ytterligare åtgärder för att Sverige ska uppfylla de krav som ställs i Macolinkonventionen. Inte heller innebär en ratifikation några nya finansiella åtaganden för Sverige. Sekretariatet för konventionen finns redan och finansieras inom ramen för Europarådets ordinarie budget. Ett svenskt tillträde till konventionen föranleder inte heller några andra finansiella åtaganden givet redan befintlig nationell lagstiftning och redan genomförda nationella insatser som redovisas i avsnitt 4. Inte heller i övrigt avser konventionen något ämne som riksdagen ska besluta om. Vidare bedöms konventionen inte vara av

sådan större vikt som innebär att riksdagens godkännande krävs innan Sverige tillträder konventionen.

Sammanfattningsvis görs därför bedömningen att regeringen kan besluta om att underteckna och ratificera Macolinkonventionen utan riksdagens medverkan. Samma bedömning gjordes i faktapromemorian Undertecknande av Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrott (2014/15:FPM26) som presenterades för riksdagen i april 2015.

6 Konsekvenser av ett svenskt tillträde till Macolinkonventionen

Nedan redogörs för de konsekvenser som Sveriges tillträde till Macolinkonventionen bedöms få.

6.1 Syfte och alternativa lösningar

Macolinkonventionen är det enda befintliga internationella rättsliga instrumentet om manipulation av idrott. Ett svenskt tillträde till konventionen ger Sverige full tillgång till ett fördjupat internationellt samarbete och informationsutbyte för att motverka matchfixning och annan manipulation av idrott. Det finns inga alternativa konventioner.

Om Sverige inte tillträder konventionen skulle Sverige och svenska aktörer fortsatt stå till största delen utanför det samarbete som sker inom ramen för konventionen. Det skulle innebära att de positiva brottsförebyggande effekterna och det ökade skyddet för svensk idrott och svenska idrottare som konventionen innebär skulle utebli. Det skulle även innebära att den förstärkning av det internationella samarbetet som ett svenskt tillträde skulle innebära även för andra länder och i det internationella arbetet mot matchfixning skulle utebli. Ju fler länder som tillträder konventionen och samarbetar desto större blir den totala effekten av det internationella brottsförebyggande samarbetet och därmed nyttan.

6.2 Offentligfinansiella effekter

Ett svenskt tillträde bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter eftersom Sverige redan bedöms uppfylla konventionens krav och inga ytterligare åtgärder kommer behöva vidtas. En anslutning kommer innebära krav på visst ökat deltagande av svenska företrädare i det internationella samarbetet mot matchfixning, bl.a. från Regeringskansliet och Spelinspektionen.

6.3 Effekter för företagen

Ett svenskt tillträde bedöms inte ha några negativa effekter för företagen. För företag som är spellicenshavare bedöms ett tillträde vara positivt genom att det stärker skyddet och arbetet mot matchfixning som ett tillträde skulle innebära stärker spelmarknadens trovärdighet och spellicenshavarnas konkurrenskraft. Även företag som sponsrar idrott kan gynnas av minskad matchfixning och renare spel genom att varumärket och värdet av den sponsrade produkten bedöms öka.

6.4 Effekter för myndigheter

Ett svenskt tillträde bedöms ha positiva effekter för brottsförebyggande och rättsvårdande myndigheter med bäring på matchfixning. Ett tillträde ger bl.a. svenska myndigheter en ökad tillgång till internationella samarbeten och nätverk samt till underrättelse- och informationsutbyten kopplat till manipulation av idrott. Detta skulle bl.a. innebära att t.ex. Spelinspektionen och Polismyndigheten får bättre information och samarbetsmöjligheter för att motverka matchfixning i Sverige och internationellt.

6.5 Effekter för enskilda och det civila samhället

Ett svenskt tillträde bedöms ha positiva effekter för idrotten genom den förstärkning av arbetet mot matchfixning som det innebär. Riksidrottsförbundet anser att matchfixning är ett av de största hoten mot tävlingsidrotten. Matchfixning strider mot svensk idrotts

grundläggande värderingar som integritet, rent spel och respekt för andra och underminerar hela idrottsmodellen. Om idrottstävlingar eller delar av idrottstävlingar är uppgjorda blir idrotten i förlängningen inte längre intressant, varken för deltagare eller för åskådare. Matchfixning involverar dessutom ofta organiserad brottslighet och med det följer risk för hot och påtryckningar mot aktiva inom eller runt idrotten. Genom ett svenskt tillträde förstärks Sveriges och andra konventionsanslutna länders möjligheter att motverka matchfixning och manipulation av idrottsresultat. Det kan bl.a. leda till att idrottens grundläggande trovärdighet stärks och att risken för att enskilda idrottare påverkas av kriminella aktörer minskar.

Givet att skydd av personuppgifter (artikel 14) och utbyte av information (artikel 12) redan regleras i svensk författning (se redovisningen i avsnitt 4 under artiklarna 12 och 14) så bedöms en svensk anslutning till Macolinkonventionen inte ha någon ytterligare påverkan på den personliga integriteten.

6.6 Effekter för sysselsättning

Ett svenskt tillträde bedöms inte ha några effekter på sysselsättningen.

6.7 Förslagets förenlighet med målet för den statliga idrottspolitik

Målet för den statliga idrottspolitik är bl.a. att stödja en fri och självständig idrottsrörelse samt att ge flickor och pojkar, kvinnor och män positiva upplevelser av idrott som underhållning. Ett svenskt tillträde till konventionen bedöms få positiva konsekvenser för arbetet med att bekämpa brott inom idrotten. Det bedöms därmed även kunna öka skyddet för idrottens integritet. Sammanfattningsvis bedöms ett svenskt tillträde till konventionen bidra till uppfyllandet av målet för den statliga idrottspolitik.

6.8 Förslagets förenlighet med målet på spelmarknaden

En del av det riksdagsbundna målet för spelpolitiken är att spel om pengar inte ska kunna missbrukas för kriminell verksamhet (prop. 2018/19:1, bet. 2018/19:KrU1, rskr. 2018/19:94). Ett svenskt tillträde till konventionen bedöms få positiva konsekvenser för arbetet mot kriminell verksamhet på spelområdet och det brottsförebyggande arbetet. Ett svenskt tillträde till konventionen bedöms därför vara i linje med målet för spelmarknaden.

6.9 Förslagets förenlighet med EU-rätten och andra relevanta internationella åtaganden

Ett svenskt tillträde bedöms vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket och andra internationella åtaganden, vilket bl.a. säkerställs genom artikel 33 i Macolinkonventionen.

6.10 Övriga effekter

Ett svenskt tillträde bedöms inte ha några effekter på miljön eller i övrigt några effekter av betydelse utöver vad som beskrivs ovan.

Europarådets konvention om manipulation av resultat inom idrotten (Macolinkonventionen)

Council of Europe Treaty Series - No. 215

Council of Europe Convention on the Manipulation of Sports Competitions

Maggingen/Macolin, 18.IX.2014

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories to this Convention,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Considering the Action Plan of the Third Summit of Heads of State and Government of the Council of Europe (Warsaw, 16-17 May 2005), which recommends the continuation of Council of Europe activities which serve as references in the field of sport;

Considering that it is necessary to further develop a common European and global framework for the development of sport, based on the notions of pluralist democracy, rule of law, human rights and sports ethics;

Aware that every country and every type of sport in the world may potentially be affected by the manipulation of sports competitions and emphasising that this phenomenon, as a global threat to the integrity of sport, needs a global response which must also be supported by States which are not members of the Council of Europe;

Expressing concern about the involvement of criminal activities, and in particular organised crime in the manipulation of sports competitions and about its transnational nature;

Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (1950, ETS No. 5) and its protocols, the European Convention on Spectator Violence and Misbehaviour

at Sports Events and in particular at Football Matches (1985, ETS No. 120), the Anti-Doping Convention (1989, ETS No. 135), the Criminal Law Convention on Corruption (1999, ETS No. 173) and the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198);

Recalling the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000) and the protocols thereto;

Also recalling the United Nations Convention against Corruption (2003);

Recalling the importance of effectively investigating without undue delay the offences within their jurisdiction;

Recalling the key role that the International Criminal Police Organization (Interpol) plays in facilitating effective co-operation between the law-enforcement authorities in addition to judicial co-operation;

Emphasising that sports organisations bear the responsibility to detect and sanction the manipulation of sports competitions committed by persons under their authority;

Acknowledging the results already achieved in the fight against the manipulation of sports competitions;

Convinced that an effective fight against the manipulation of sports competitions requires increased, rapid, sustainable and properly functioning national and international co-operation;

Having regard to Committee of Ministers Recommendations to member States No. R(92)13 rev. on the revised European Sports Charter; CM/Rec(2010)9 on the revised Code of Sports Ethics; Rec(2005)8 on the principles of good governance in sport and CM/Rec(2011)10 on promotion of the integrity of sport to fight the manipulation of results, notably match-fixing; In the light of the work and conclusions of the following conferences:

- the 11th Council of Europe Conference of Ministers responsible for Sport, held in Athens on 11 and 12 December 2008;
- the 18th Council of Europe Informal Conference of Ministers responsible for Sport (Baku, 22 September 2010) on promotion of the integrity of sport against the manipulation of results (match-fixing);
- the 12th Council of Europe Conference of Ministers responsible for Sport (Belgrade, 15 March 2012) particularly in respect of the drafting of a new international legal instrument against the manipulation of sports results;
- the UNESCO 5th International Conference of Ministers and Senior Officials Responsible for Physical Education and Sport (MINEPS V).

Convinced that dialogue and co-operation among public authorities, sports organisations, competition organisers and sports betting operators at national and international levels on the basis of mutual respect and trust are essential in the search for effective common responses to the challenges posed by the problem of the manipulation of sports competitions;

Recognising that sport, based on fair and equal competition, is unpredictable in nature and requires unethical practices and behaviour in sport to be forcefully and effectively countered;

Emphasising their belief that consistent application of the principles of good governance and ethics in sport is a significant factor in helping to eradicate corruption, the manipulation of sports competitions and other kinds of malpractice in sport;

Acknowledging that, in accordance with the principle of the autonomy of sport, sports organisations are responsible for sport and have self-regulatory and disciplinary responsibilities in the fight against manipulation of sports competitions, but that public authorities, protect the integrity of sport, where appropriate;

Acknowledging that the development of sports betting activities, particularly of illegal sports betting, increases the risks of such manipulation;

Considering that the manipulation of sports competitions may be related or unrelated to sports betting, and related or unrelated to criminal offences, and that it should be dealt with in all cases;

Taking note of the margin of discretion which States enjoy, within the framework of applicable law, in deciding on sports betting policies,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purpose, guiding principles, definitions

Article 1 – Purpose and main objectives

1. The purpose of this Convention is to combat the manipulation of sports competitions in order to protect the integrity of sport and sports ethics in accordance with the principle of the autonomy of sport.
2. For this purpose, the main objectives of this Convention are:
 - a to prevent, detect and sanction national or transnational manipulation of national and international sports competitions;
 - b to promote national and international co-operation against manipulation of sports competitions between the public authorities concerned, as well as with organisations involved in sports and in sports betting.

Article 2 – Guiding principles

1. The fight against the manipulation of sports competitions shall ensure respect, inter alia, for the following principles:

- a human rights;
- b legality;
- c proportionality;
- d protection of private life and personal data.

Article 3 – Definitions

For the purposes of this Convention:

1. “Sports competition” means any sport event organised in accordance with the rules set by a sports organisation listed by the Convention Follow-up Committee in accordance with Article 31.2, and recognised by an international sports organisation, or, where appropriate, another competent sports organisation.
2. “Sports organisation” means any organisation which governs sport or one particular sport, and which appears on the list adopted by the Convention Follow-up Committee in accordance with Article 31.2, as well as its continental and national affiliated organisations, if necessary.
3. “Competitions organiser” means any sports organisation or any other person, irrespective of their legal form, which organises sports competitions.
4. “Manipulation of sports competitions” means an intentional arrangement, act or omission aimed at an improper alteration of the result or the course of a sports competition in order to remove all or part of the unpredictable nature of the aforementioned sports competition with a view to obtaining an undue advantage for oneself or for others.
5. “Sports betting” means any wagering of a stake of monetary value in the expectation of a prize of monetary value, subject to a future and uncertain occurrence related to a sports competition. In particular:
 - a “illegal sports betting” means any sports betting activity whose type or operator is not allowed under the applicable law of the jurisdiction where the consumer is located;
 - b “irregular sports betting” shall mean any sports betting activity inconsistent with usual or anticipated patterns of the market in question or related to betting on a sports competition whose course has unusual characteristics;
 - c “suspicious sports betting” shall mean any sports betting activity which, according to reliable and consistent evidence, appears to be linked to a manipulation of the sports competition on which it is offered.
6. “Competition stakeholder” means any natural or legal person belonging to one of the following categories:
 - a “athlete” means any person or group of persons, participating in sports competitions;
 - b “athlete support personnel” means any coach, trainer, manager, agent, team staff, team official, medical or paramedical personnel working with or treating athletes participating in or preparing for sports competitions, and all other persons working with the athletes;
 - c “official” means any person who is the owner of, a shareholder in, an executive or a staff member of the entities which organise and promote sports competitions, as well as referees, jury members and any other accredited persons. The term also covers the executives and staff of the international sports organisation, or where appropriate, other competent sports organisation which recognises the competition.

7. “Inside information” means information relating to any competition that a person possesses by virtue of his or her position in relation to a sport or competition, excluding any information already published or common knowledge, easily accessible to interested members of the public or disclosed in accordance with the rules and regulations governing the relevant competition.

Chapter II – Prevention, co-operation and other measures

Article 4 – Domestic co-ordination

1. Each Party shall co-ordinate the policies and action of all the public authorities concerned with the fight against the manipulation of sports competitions.
2. Each Party, within its jurisdiction, shall encourage sports organisations, competition organisers and sports betting operators to co-operate in the fight against the manipulation of sports competitions and, where appropriate, entrust them to implement the relevant provisions of this Convention.

Article 5 – Risk assessment and management

1. Each Party shall – where appropriate in co-operation with sports organisations, sports betting operators, competition organisers and other relevant organisations – identify, analyse and evaluate the risks associated with the manipulation of sports competitions.
2. Each Party shall encourage sports organisations, sports betting operators, competition organisers and any other relevant organisation to establish procedures and rules in order to combat manipulation of sports competitions and shall adopt, where appropriate, legislative or other measures necessary for this purpose.

Article 6 – Education and awareness raising

1. Each Party shall encourage awareness raising, education, training and research to strengthen the fight against manipulation of sports competitions.

Article 7 – Sports organisations and competition organisers

1. Each Party shall encourage sports organisations and competition organisers to adopt and implement rules to combat the manipulation of sports competitions as well as principles of good governance, related, inter alia to:
 - a prevention of conflicts of interest, including:
 - prohibiting competition stakeholders from betting on sports competitions in which they are involved;
 - prohibiting the misuse or dissemination of inside information;
 - b compliance by sports organisations and their affiliated members with all their contractual or other obligations;

- c the requirement for competition stakeholders to report immediately any suspicious activity, incident, incentive or approach which could be considered an infringement of the rules against the manipulation of sports competitions.
2. Each Party shall encourage sports organisations to adopt and implement the appropriate measures in order to ensure:
 - a enhanced and effective monitoring of the course of sports competitions exposed to the risks of manipulation;
 - b arrangements to report without delay instances of suspicious activity linked to the manipulation of sports competitions to the relevant public authorities or national platform;
 - c effective mechanisms to facilitate the disclosure of any information concerning potential or actual cases of manipulation of sports competitions, including adequate protection for whistle blowers;
 - d awareness among competition stakeholders including young athletes of the risk of manipulation of sports competitions and the efforts to combat it, through education, training and the dissemination of information;
 - e the appointment of relevant officials for a sports competition, in particular judges and referees, at the latest possible stage.
3. Each Party shall encourage its sports organisations, and through them the international sports organisations to apply specific, effective, proportionate and dissuasive disciplinary sanctions and measures to infringements of their internal rules against the manipulation of sports competitions, in particular those referred to in paragraph 1 of this article, as well as to ensure mutual recognition and enforcement of sanctions imposed by other sports organisations, notably in other countries.
4. Disciplinary liability established by sports organisations shall not exclude any criminal, civil or administrative liability.

Article 8 – Measures regarding the financing of sports organisations

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure appropriate transparency regarding the funding of sports organisations that are financially supported by the Party.
2. Each Party shall consider the possibility of helping sports organisations to combat the manipulation of sports competitions, including by funding appropriate mechanisms.
3. Each Party shall where necessary consider withholding financial support or inviting sports organisations to withhold financial support from competition stakeholders sanctioned for manipulating sports competitions, for the duration of the sanction.
4. Where appropriate, each Party shall take steps to withhold some or all financial or other sport-related support from any sports organisations that do not effectively apply regulations for combating manipulation of sports competitions.

Article 9 – Measures regarding the betting regulatory authority or other responsible authority or authorities

1. Each Party shall identify one or more responsible authorities, which in the Party's legal order are entrusted with the implementation of sports betting regulation and with the application of relevant measures to combat the manipulation of sports competitions in relation to sports betting, including, where appropriate:
 - a the exchange of information, in a timely manner, with other relevant authorities or a national platform for illegal, irregular or suspicious sports betting as well as infringements of the regulations referred to or established in accordance with this Convention;
 - b the limitation of the supply of sports betting, following consultation with the national sports organisations and sports betting operators, particularly excluding sports competitions:
 - which are designed for those under the age of 18; or
 - where the organisational conditions and/or stakes in sporting terms are inadequate;
 - c the advance provision of information about the types and the objects of sports betting products to competition organisers in support to their efforts to identify and manage risks of sports manipulation within their competition;
 - d the systematic use in sports betting of means of payment allowing financial flows above a certain threshold, defined by each Party, to be traced, particularly the senders, the recipients and the amounts;
 - e mechanisms, in co-operation with and between sports organisations and, where appropriate, sports betting operators, to prevent competition stakeholders from betting on sports competitions that are in breach of relevant sports rules or applicable law;
 - f the suspension of betting, according to domestic law, on competitions for which an appropriate alert has been issued.
2. Each Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and addresses of the authority or authorities identified in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 10 – Sports betting operators

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to prevent conflicts of interest and misuse of inside information by natural or legal persons involved in providing sports betting products, in particular through restrictions on:
 - a natural or legal persons involved in providing sports betting products betting on their own products;
 - b the abuse of a position as sponsor or part-owner of a sports organisation to facilitate the manipulation of a sports competition or to misuse inside information;
 - c competition stakeholders being involved in compiling betting odds for the competition in which they are involved;
 - d any sports betting operator who controls a competition organiser or stakeholder, as well as any sports betting operator who is controlled by such a competition organiser or stakeholder, offering bets on the competition in which this competition organiser or stakeholder is involved.

2. Each Party shall encourage its sports betting operators, and through them, the international organisations of sports betting operators, to raise awareness among their owners and employees of the consequences of and the fight against manipulation of sports competitions, through education, training and the dissemination of information.
3. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to oblige sports betting operators to report irregular or suspicious betting without delay to the betting regulatory authority, the other responsible authority or authorities, or the national platform.

Article 11 – The fight against illegal sports betting

1. With a view to combating the manipulation of sports competitions, each Party shall explore the most appropriate means to fight operators of illegal sports betting and shall consider adopting measures, in accordance with the applicable law of the relevant jurisdiction, such as:
 - a closure or direct and indirect restriction of access to illegal remote sports betting operators, and closure of illegal land-based sports betting operators in the Party's jurisdiction;
 - b blocking of financial flows between illegal sports betting operators and consumers;
 - c prohibition of advertising for illegal sports betting operators;
 - d raising of consumers' awareness of the risks associated with illegal sports betting.

Chapter III – Exchange of information

Article 12 – Exchange of information between competent public authorities, sports organisations and sports betting operators

1. Without prejudice to Article 14, each Party shall facilitate, at national and international levels and in accordance with its domestic law, exchanges of information between the relevant public authorities, sports organisations, competition organisers, sports betting operators and national platforms. In particular, each Party shall undertake to set up mechanisms for sharing relevant information when such information might assist in the carrying out of the risk assessment referred to in Article 5 and namely the advanced provision of information about the types and object of the betting products to the competition organisers, and in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning the manipulation of sports competitions.
2. Upon request, the recipient of such information shall, in accordance with domestic law and without delay, inform the organisation or the authority sharing the information of the follow-up given to this communication.
3. Each Party shall explore possible ways of developing or enhancing co-operation and exchange of information in the context of the fight against illegal sports betting as set out in Article 11 of this Convention.

Article 13 – National platform

1. Each Party shall identify a national platform addressing manipulation of sports competitions. The national platform shall, in accordance with domestic law, inter alia:

- a serve as an information hub, collecting and disseminating information that is relevant to the fight against manipulation of sports competitions to the relevant organisations and authorities;
 - b co-ordinate the fight against the manipulation of sports competitions;
 - c receive, centralise and analyse information on irregular and suspicious bets placed on sports competitions taking place on the territory of the Party and, where appropriate, issue alerts;
 - d transmit information on possible infringements of laws or sports regulations referred to in this Convention to public authorities or to sports organisations and/or sports betting operators;
 - e co-operate with all organisations and relevant authorities at national and international levels, including national platforms of other States.
2. Each Party shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and addresses of the national platform.

Article 14 – Personal data protection

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that all actions against the manipulation of sports competitions comply with relevant national and international personal data protection laws and standards, particularly in the exchange of information covered by this Convention.
2. Each Party shall adopt such legislative or other measures as necessary to guarantee that the public authorities and organisations covered by this Convention take the requisite measures in order to ensure that, when personal data are collected, processed and exchanged, irrespective of the nature of those exchanges, due regard is given to the principles of lawfulness, adequacy, relevance and accuracy, and also to data security and the rights of data subjects.
3. Each Party shall provide in its laws that the public authorities and organisations covered by this Convention are to ensure that the exchange of data for the purpose of this Convention does not go beyond the necessary minimum for the pursuit of the stated purposes of the exchange.
4. Each Party shall invite the various public authorities and organisations covered by this Convention to provide the requisite technical means to ensure the security of the data exchanged and to guarantee their reliability and integrity, as well as the availability and integrity of the data exchange systems and the identification of their users.

Chapter IV – Substantive criminal law and co-operation with regard to enforcement

Article 15 – Criminal offences relating to the manipulation of sports competitions

1. Each Party shall ensure that its domestic laws enable to criminally sanction manipulation of sports competitions when it involves either coercive, corrupt or fraudulent practices, as defined by its domestic law.

Article 16 – Laundering of the proceeds of criminal offences relating to the manipulation of sports competitions

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct as referred to in Article 9, paragraphs 1 and 2, of the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198), in Article 6, paragraph 1 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime (2000) or in Article 23, paragraph 1 of the United Nations Convention against Corruption (2003), under the conditions referred to therein, when the predicate offence giving rise to profit is one of those referred to in Articles 15 and 17 of this Convention and in any event, in the case of extortion, corruption and fraud.
2. When deciding on the range of offences to be covered as predicate offences mentioned in paragraph 1, each Party may decide, in accordance with its domestic law, how it will define those offences and the nature of any particular elements that make them serious.
3. Each Party shall consider including the manipulation of sports competitions in its money laundering prevention framework by requiring sports betting operators to apply customer due diligence, record keeping and reporting requirements.

Article 17 – Aiding and abetting

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the aiding and abetting of the commission of any of the criminal offences referred to in Article 15 of this Convention.

Article 18 – Corporate liability

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as a member of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a a power of representation of the legal person;
 - b the authority to take decisions on behalf of the legal person;
 - c the authority to exercise control within the legal person.
2. Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.
3. Other than in the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable when lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of an offence referred to in Articles 15 to 17 of this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.
4. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Chapter V – Jurisdiction, criminal procedure and enforcement measures

Article 19 – Jurisdiction

1. Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention where that offence is committed:
 - a in its territory; or
 - b on board a ship flying its flag; or
 - c on board an aircraft registered under its law; or
 - d by one of its nationals or by a person habitually residing in its territory.
2. Each State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply, or to apply only in specific cases or conditions, the rules on jurisdiction laid down in paragraph 1, subparagraph d of this article.
3. Each Party shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention in cases in which an alleged offender is present on its territory and cannot be extradited to another Party on the basis of his or her nationality.
4. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for the purposes of prosecution.
5. Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal, civil and administrative jurisdiction exercised by a Party in accordance with its domestic law.

Article 20 – Measures to secure electronic evidence

1. Each Party shall adopt legislative or other measures to secure electronic evidence, inter alia through the expedited preservation of stored computer data, expedited preservation and disclosure of traffic data, production orders, search and seizure of stored computer data, real-time collection of traffic data and the interception of content data, in accordance with its domestic law, when investigating offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.

Article 21 – Protection measures

1. Each Party shall consider adoption of such legal measures as may be necessary to provide effective protection for:
 - a persons who provide, in good faith and on reasonable grounds, information concerning offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
 - b witnesses who give testimony concerning these offences;

- c when necessary, members of the family of persons referred to in sub-paragraphs a and b.

Chapter VI – Sanctions and measures

Article 22 – Criminal sanctions against natural persons

1. Each Party shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, when committed by natural persons, are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, including monetary sanctions, taking account of the seriousness of the offences. These sanctions shall include penalties involving deprivation of liberty that may give rise to extradition, as defined by domestic law.

Article 23 – Sanctions against legal persons

1. Each Party shall take the necessary legislative or other measures to ensure that legal persons held liable in accordance with Article 18 are subject to effective, proportionate and dissuasive sanctions, including monetary sanctions and possibly other measures such as:
 - a temporary or permanent disqualification from exercising commercial activity;
 - b placement under judicial supervision;
 - c a judicial winding-up order.

Article 24 – Administrative sanctions

1. Each Party shall adopt, where appropriate, such legislative or other measures in respect of acts which are punishable under its domestic law as may be necessary to punish infringements established in accordance with this Convention by effective, proportionate and dissuasive sanctions and measures following proceedings brought by the administrative authorities, where the decision may give rise to proceedings before a court having jurisdiction.
2. Each Party shall ensure that administrative measures are applied. This may be done by the betting regulatory authority or the other responsible authority or authorities, in accordance with its domestic law.

Article 25 – Seizure and confiscation

1. Each Party shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with domestic law, to permit seizure and confiscation of:
 - a the goods, documents and other instruments used, or intended to be used, to commit the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention;
 - b the proceeds of those offences, or property of a value corresponding to those proceeds.

Chapter VII – International co-operation in judicial and other matters

Article 26 – Measures with a view to international co-operation in criminal matters

1. The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention and in accordance with the relevant applicable international and regional instruments and arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and with their domestic law, to the widest extent possible for the purposes of investigations, prosecutions and judicial proceedings concerning the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention, including seizure and confiscation.
2. The Parties shall co-operate to the widest extent possible, in accordance with the relevant applicable international, regional and bilateral treaties on extradition and mutual assistance in criminal matters and in accordance with their domestic law, concerning the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.
3. In matters of international co-operation, whenever dual criminality is considered to be a requirement, it shall be deemed to have been fulfilled, irrespective of whether the laws of the requested State place the offence within the same category of offence or use the same term to denominate the offence as the requesting State, if the conduct underlying the offence in respect of which legal mutual assistance or extradition is requested is a criminal offence under the laws of both Parties.
4. If a Party that makes extradition or mutual legal assistance in criminal matters conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition or legal assistance in criminal matters from a Party with which it has no such treaty, it may, acting in full compliance with its obligations under international law and subject to the conditions provided for by its own domestic law, consider this Convention to be the legal basis for extradition or mutual legal assistance in criminal matters in respect of the offences referred to in Articles 15 to 17 of this Convention.

Article 27 – Other international co-operation measures in respect of prevention

1. Each Party shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention of and the fight against the manipulation of sports competitions into assistance programmes for the benefit of third States.

Article 28 – International co-operation with international sports organisations

1. Each Party, in accordance with its domestic law, shall co-operate with international sports organisations in the fight against the manipulation of sports competitions.

Chapter VIII – Follow up

Article 29 – Provision of information

1. Each Party shall forward to the Secretary General of the Council of Europe, in one of the official languages of the Council of Europe, all relevant information concerning legislative and other measures taken by it for the purpose of complying with the terms of this Convention.

Article 30 – Convention Follow-up Committee

1. For the purposes of this Convention, the Convention Follow-up Committee is hereby set up.
2. Each Party may be represented on the Convention Follow-up Committee by one or more delegates, including representatives of public authorities responsible for sport, lawenforcement or betting regulation. Each Party shall have one vote.
3. The Parliamentary Assembly of the Council of Europe, as well as other relevant Council of Europe intergovernmental committees, shall each appoint a representative to the Convention Follow-up Committee in order to contribute to a multisectoral and multidisciplinary approach. The Convention Follow-up Committee may, if necessary, invite, by unanimous decision, any State which is not a Party to the Convention, any international organisation or body, to be represented by an observer at its meetings. Representatives appointed under this paragraph shall participate in meetings of the Convention Follow-up Committee without the right to vote.
4. Meetings of the Convention Follow-up Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held as soon as reasonably practicable, and in any case within one year after the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever a meeting is requested by at least one third of the Parties or by the Secretary General.
5. Subject to the provisions of this Convention, the Convention Follow-up Committee shall draw up and adopt by consensus its own rules of procedure.
6. The Convention Follow-up Committee shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out its functions.

Article 31 – Functions of the Convention Follow-up Committee

1. The Convention Follow-up Committee is responsible for the follow-up to the implementation of this Convention.
2. The Convention Follow-up Committee shall adopt and modify the list of sports organisations referred to in Article 3.2, while ensuring that it is published in an appropriate manner.
3. The Convention Follow-up Committee may, in particular:
 - a make recommendations to the Parties concerning measures to be taken for the purposes of this Convention, in particular with respect to international co-operation;
 - b where appropriate, make recommendations to the Parties, following the publication of explanatory documentation and, after prior consultations with representatives of sports organisations and sports betting operators, in particular on:

- the criteria to be met by sports organisations and sports betting operators in order to benefit from the exchange of information referred to in Article 12.1 of this Convention;
 - other ways aimed at enhancing the operational co-operation between the relevant public authorities, sports organisations and betting operators, as mentioned in this Convention;
 - c keep relevant international organisations and the public informed about the activities undertaken within the framework of this Convention;
 - d prepare an opinion to the Committee of Ministers on the request of any non-member State of the Council of Europe to be invited by the Committee of Ministers to sign the Convention in pursuance of Article 32.2.
4. In order to discharge its functions, the Convention Follow-up Committee may, on its own initiative, arrange meetings of experts.
 5. The Convention Follow-up Committee, with the prior agreement of the Parties concerned, shall arrange visits to the Parties.

Chapter IX – Final provisions

Article 32 – Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the other States Parties to the European Cultural Convention, the European Union and the non-member States which have participated in its elaboration or enjoying observer status with the Council of Europe.
2. This Convention shall also be open for signature by any other non-member State of the Council of Europe upon invitation by the Committee of Ministers. The decision to invite a non-member State to sign the Convention shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by a unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers, after consulting the Convention Follow-up Committee, once established.
3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
4. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five signatories, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.
5. In respect of any signatory State or the European Union which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1, 2 and 3.
6. A Contracting Party which is not a member of the Council of Europe shall contribute to the financing of the Convention Follow-up Committee in a manner to be decided by the Committee of Ministers after consultation with that Party.

Article 33 – Effects of the Convention and relationship with other international instruments

1. This Convention does not affect the rights and obligations of Parties under international multilateral conventions concerning specific subjects. In particular, this Convention does not alter their rights and obligations arising from other agreements previously concluded in respect of the fight against doping and consistent with the subject and purpose of this Convention.
2. This Convention supplements in particular, where appropriate, applicable multilateral or bilateral treaties between the Parties, including the provisions of:
 - a the European Convention on Extradition (1957, ETS No. 24);
 - b the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters (1959, ETS No. 30);
 - c the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime (1990, ETS No. 141);
 - d the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism (2005, CETS No. 198).
3. The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral treaties with one another on the matters dealt with in this Convention in order to supplement or strengthen the provisions thereof or to facilitate the application of the principles embodied therein.
4. If two or more Parties have already concluded a treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established relations in respect of such matters, they shall also be entitled to apply that treaty or to regulate those relations accordingly. However, when Parties establish relations in respect of the matters dealt with in this Convention other than as provided for therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
5. Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of Parties.

Article 34 – Conditions and safeguards

1. Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in Chapters II to VII are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the adequate protection of human rights and liberties, including rights arising pursuant to obligations it has undertaken under the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and other applicable international human rights instruments, and which shall incorporate the principle of proportionality into its domestic law.
2. Such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, inter alia include judicial or other independent supervision, grounds justifying the application, as well as the limitation of the scope and the duration of such power or procedure.
3. To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the sound administration of justice, each Party shall consider the impact of the powers and procedures in these chapters upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

Article 35 – Territorial application

1. Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Each Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such a territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 36 – Federal clause

1. A federal State may reserve the right to assume obligations under Chapters II, IV, V and VI of this Convention consistent with its fundamental principles governing the relationship between its central government and constituent States or other similar territorial entities, provided that it is still able to co-operate under Chapters III and VII.
2. When making a reservation under paragraph 1, a federal State may not apply the terms of such reservation to exclude or substantially diminish its obligations to provide for the measures set out in Chapters III and VII. Overall, it shall provide for a broad and effective enforcement capability with respect to those measures.
3. With regard to the provisions of this Convention, the application of which comes under the jurisdiction of each constituent States or other similar territorial entities that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States of the said provisions with its favourable opinion, encouraging them to take appropriate action to give them effect.

Article 37 – Reservations

1. By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it avails itself of the reservations provided for in Article 19, paragraph 2 and in Article 36, paragraph 1. No other reservation may be made.
2. A Party that has made a reservation in accordance with paragraph 1 may wholly or partially withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on that later date.

3. A Party that has made a reservation shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit.
4. The Secretary General of the Council of Europe may periodically ask Parties that have made one or more reservations for details about the prospects of withdrawal of such reservation(s).

Article 38 – Amendments

1. Amendments to articles of this Convention may be proposed by any Party, the Convention Follow-up Committee or the Committee of Ministers of the Council of Europe.
2. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by him or her to the Parties, the member States of the Council of Europe, non-member States having participated in the elaboration of this Convention or enjoying observer status with the Council of Europe, the European Union, any State having been invited to sign this Convention and the Convention Follow-up Committee at least two months before the meeting at which it is to be considered. The Convention Follow-up Committee shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.
3. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Convention Follow-up Committee and may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.
4. The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
5. Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof following their respective internal procedures.
6. If an amendment has been adopted by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraph 5, a State or the European Union may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.

Article 39 – Settlement of disputes

1. The Convention Follow-up Committee, in close co-operation with the relevant Council of Europe intergovernmental committees shall be kept informed of any difficulties regarding the interpretation and application of this Convention.
2. In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation, conciliation or arbitration, or any other peaceful means of their choice.
3. The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish settlement procedures which may be used by the Parties to a dispute, subject to their consent.

Article 40 – Denunciation

1. Each Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 41 – Notification

1. The Secretary General of the Council of Europe shall notify the Parties, the member States of the Council of Europe, the other States Parties to the European Cultural Convention, the non-member States having participated in the elaboration of this Convention or enjoying observer status with the Council of Europe, the European Union, and any State having been invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 32, of:
 - a any signature;
 - b the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
 - c any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 32;
 - d any reservation and any withdrawal of a reservation made in accordance with Article 37;
 - e any declaration made in accordance with Articles 9 and 13;
 - f any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in Magglingen/Macolin, this 18th day of September 2014, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention or enjoy observer status with the Council of Europe, to the European Union and to any State invited to sign this Convention.

